

jaarverslag

1984

ooievaarsbuitenstation
„IT. EIBERTSHIEM”

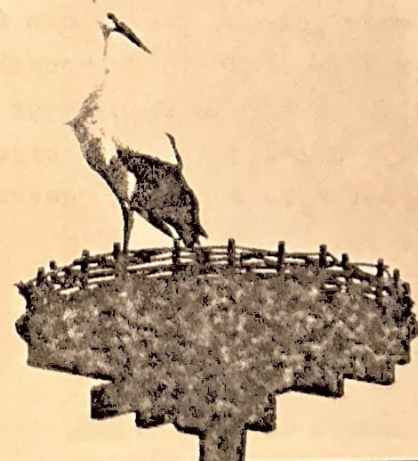

Eernewoude

Geachte lezers,

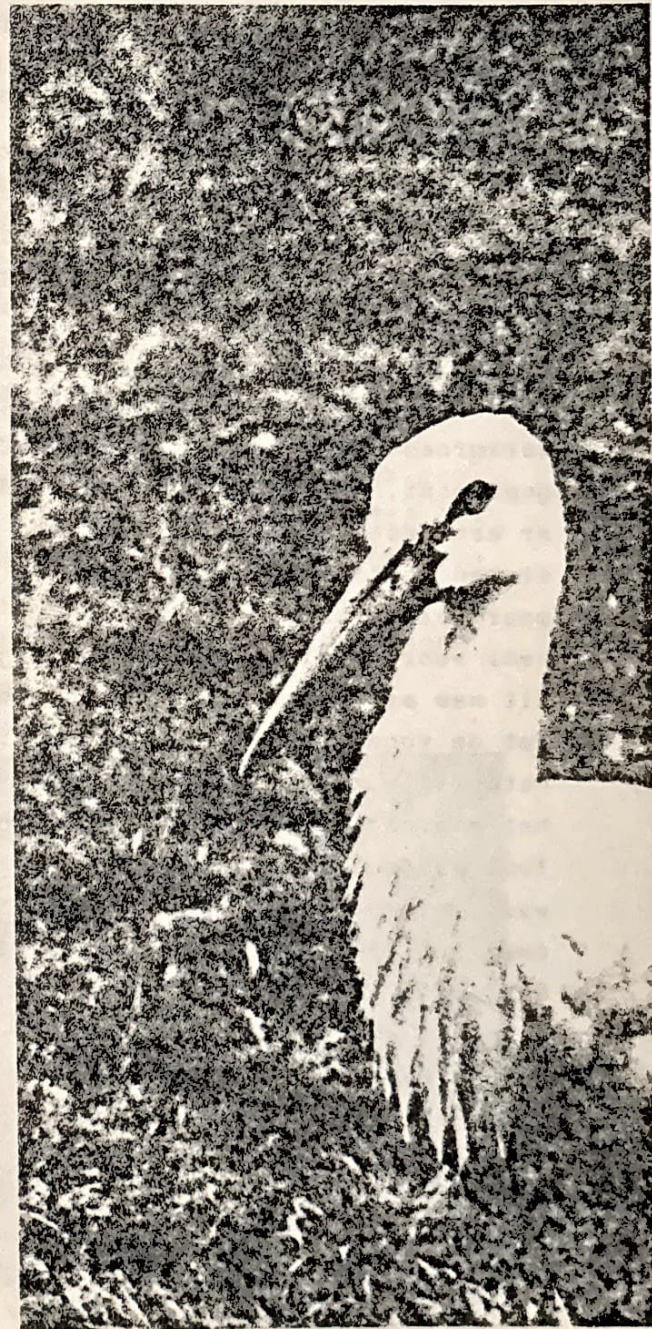
Al weer het vijfde jaarverslag van "It Eibertshiem" waarin u nu zit te lezen, een jaar waarin weer erg veel is gebeurd en ook een jaar met extra aandacht voor de ooievaars. Dit omdat het vijftien jaar geleden is dat Vogelbescherming startte met het ooievaarsproject. En er was nog een reden, nl. dat er weer een buitenstation bij kwam en wel in Spanga. Ook vanaf deze plaats willen wij de werkgroep aldaar veel succes toewensen. Ook in Eernewoude waren dit jaar weer tal van activiteiten voor onze ooievaars.

Belangrijkste daarbij was de open dag op 16 juni, de datum waarop landelijk het vijftienjarig bestaan van het project werd gevierd. Een kleine 300 belangstellenden kwamen die dag de ooievaars bekijken.

Voor ons als werkgroep en voor de ooievaars was het een goed jaar. Op 25 maart lag het eerste ei in het nest en er volgden nog 3 eieren. Door één of andere oorzaak zat er echter een vrij groot tijdsverschil tussen het eerste en het derde en vierde ei, vandaar, dat er om geen enkel risico te lopen besloten werd, de laatste twee eieren in een broedmachine te plaatsen. Alle eieren zijn ook uitgekomen en de twee jongen op het nest zijn zeer voorspoedig opgegroeid. Deze vogels vlogen op 11 juli al rond. Op 1 augustus gingen ze al op trek of beter gezegd, ze verdwenen uit Eernewoude. Eén vogel keerde echter na een week weer terug maar de andere hebben we niet meer gezien. Van de twee jongen die uit de broedmachine kwamen ging er één na een dag dood, maar de andere loopt gezond tussen onze grondooievaars.

Uiteraard hadden wij gehoopt dat we meer paren zouden krijgen in 1984 maar er werden helaas geen eieren meer gelegd. Wel hebben we in het voorjaar drie paren in de broedkooien gezet en dit leek erg gunstig, maar daar bleef het bij. Onze in allerijl bijgebouwde derde broedkooi werd dus niet voorzien van jonge ooievaars.

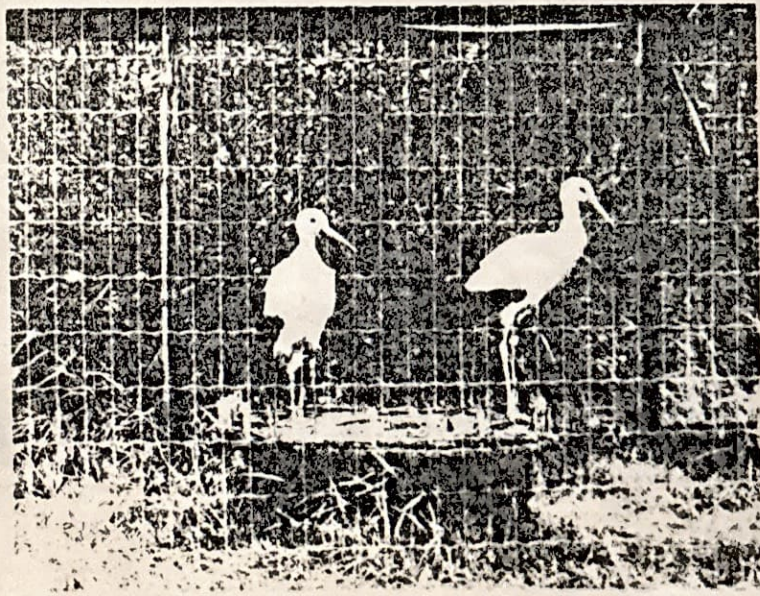
Toch zijn we op de juiste weg want we hadden nog wel een ander belangrijk succes. Een jong uit 1982 die in oktober 1983 uit Eernewoude verdween, keerde dit voorjaar enkele dagen terug om daarna weer te vertrekken om later in Berkum neer te strijken. Daar in Berkum zat ook een ooievaar uit het buitenstation te Zegveld.

In Berkum ging men dan ook meteen tot actie over en door de plaatselijke vogelwerkgroep werden er twee ooievaarsnesten geplaatst. En tot ieders tevredenheid werd er een nest uitgekozen en kwamen er vier eieren in te liggen. Drie eieren kwamen uit maar helaas na een week werd het vrij slecht weer voor de tijd van het jaar (juni) en dit was er vermoedelijk mee de oorzaak van dat de vogels alle drie stierven. Dat was natuurlijk bijzonder jammer maar toch was het een erg belangrijk element in het project. Twee projectooievaars bouwen ergens een nest waar verder geen ooievaars in de direkte omgeving zijn en krijgen er ook jongen. Dit is nu toch het uiteindelijke doel waarnaar wij streven. Ook in Berkum zagen we weer eens dat ook de plaatselijke bevolking haar uiterste best doet om de ooievaars terug te krijgen.

Dit vooral met steun van dhr. Beek, die ter plaatse een vogelasiel heeft. Zelfs de Nederlandse Spoorwegen werd ingeschakeld om voorzieningen te treffen. Het toeval wilde nl. dat de ooievaars regelmatig neerstreken op de bovenleiding van het traject aldaar. Dit werd te gevaarlijk geacht i.v.m. elektrocutie. Bedankt N.S. en verder hopen we natuurlijk dat er in 1985 jongen groot worden in Berkum.

Landelijk gezien ging het dit jaar ook een stuk beter met de ooievaars dan in 1983. In totaal werden er 70 jongen geboren, waarvan de meesten uiteraard op het Liesveld. Toch was er een buitenstation met al tien jonge ooievaars en daarvan gingen er in het najaar 6 mee op de trek.

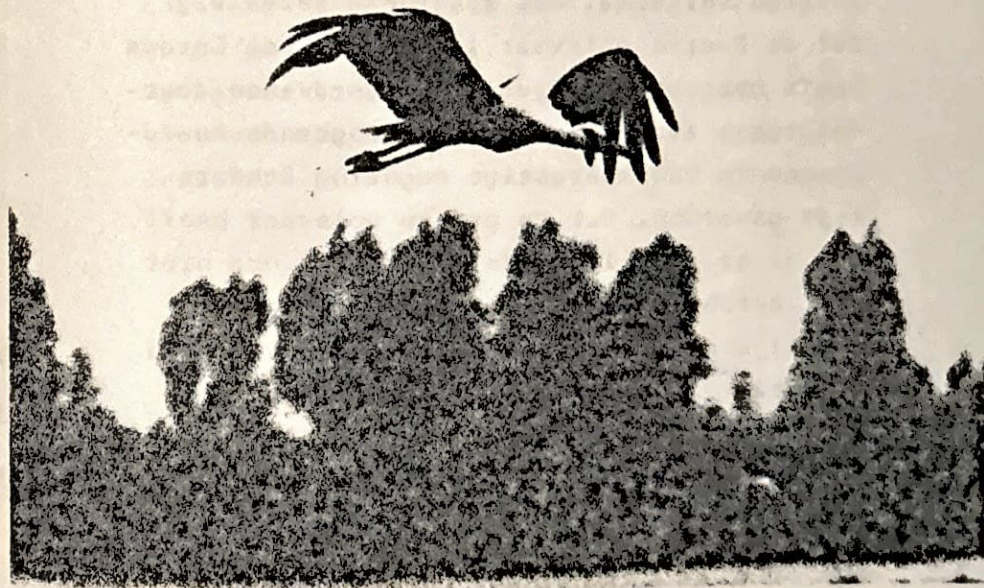
Wat gebeurde er verder in "It Eibertshiem"

In het vroege voorjaar zijn we begonnen met de bouw van een derde broedkooi, dit omdat we al één kooi bezet hadden met een paar uit 1983. We hadden dus maar één kooi meer voor eventuele nieuwe paren en dat leek ons wat weinig. Er kwam wel een paar in maar u las het al eerder, er werden geen eieren gelegd. Kregen we er vorig jaar een ooievaar uit Duitsland bij, dit jaar werden we verblijd met de komst van een ooievaar uit Frankrijk en zoals het zich laat aanzien ziet die ooievaar wat in een nog alleenstaand exemplaar van ons. Afwachten dus.

Ook dit jaar hadden we weer niet te klagen over de publieke belangstelling. Vele week-einden was het er gezellig druk en ook konden we nog diverse excursies verwelkomen. Wel lijkt het erop dat ook wij wat nadeel ondervinden van de economische resessie waarin ons land zich bevindt. Of zijn er andere oorzaken? Zeker was in ieder geval wel, dat het aantal giften fors daalde, iets waar we uiteraard niet zo gelukkig mee zijn. Wel steeg daarentegen het aantal donateurs flink waardoor het evenwicht zich enigszins herstelde.

In 1985 zal de werkgroep weer een aantal activiteiten op touw zetten om onze financiële positie zo gezond mogelijk te houden.

Zoals u ziet, zijn we al met al niet ontevreden over 1984. Toch hadden we helaas ook dit jaar weer te maken met een dode ooievaar zij het dan dat die in Frankrijk om het leven kwam. Daar vloog nl. één van de twee ooievaars welke op trek waren geweest tegen een hoogspanningsmast in de plaats Aubigny Somme. Iets wat erg jammer was maar waar wij op 431 km. afstand niets aan kunnen doen.

We gaan nog even terug naar het begin van dit verslag. Vijftien jaar is men (wij) bezig met te werken aan de terugkeer van onze ooievaars. En wat ging daar al niet aan vooraf. Wie maar even in de boeken zit of diegene onder u die al wat langer meelopen weten het misschien zo wel dat er al jaren op wordt gewezen, dat er veel dingen fout gaan. In een lezing voor de Ned. Ornithologische Ver. van 26 mei 1956 zegt prof. K.H.Voous het volgende: " Wie zich bezig houdt met het in kaart brengen van de broedgebieden der in Europa broedende vogels wordt onvermijdelijk getroffen door de hiaten die de verspreiding van tal van soorten vertoond. Met zekerheid weten wij dat de Zwarte ooievaar in geheel West Europa heeft gebroed. Deze vogel is verdwenen doordat zware loofbossen en hoog opgaande naaldbossen in een moerassige omgeving schaars zijn geworden. Ook de gewone ooievaar heeft het al erg moeilijk, de oorzaak is nog niet met zekerheid vast te stellen maar zijn mogelijk gelegen in de cultivering van zijn voedselgebieden ! Tot zover prof. Voous. Toch duurde het toen nog bijna vijftien jaar voordat wat betreft de ooievaar er duidelijk wat aan werd gedaan.

Velen waren pessimistisch (en soms nog) aangaande de manier waarop er wat gedaan werd, maar wij zijn achteraf erg gelukkig wanneer dhr. Wijnaendts in augustus 1974 schrijft: "Het belangrijkste nieuws, de geboorte van vier jonge ooievaars, is u hoogstwaarschijnlijk reeds bekend door de vele publiciteit welke pers, radio en tv aan dit heugelijk gebeuren hebben willen geven." Dat was de tweede lichte ooievaars op het Liesveld want in 1972 werden daar de eerste twee jongen geboren.

En nu, dik tien jaar later, werden er in totaal zeventig jongen geboren. Wij als werkgroep twifelen niet aan het nut van dit project en als we lang genoeg volhouden zal ook zeker de ooievaar in Friesland terugkeren als broedvogel.

De eerste tekenen die hier op wijzen in de vorm van het broedgeval in Berkum moge u duidelijk zijn.

Tot besluit:

- hopen wij als werkgroep dat u ons ook de komende tijd blijft steunen want dat is voor ons onmisbaar!
- willen wij er nog eens op wijzen dat "It Eibertshiem" ieder weekend van 16.00 uur tot 17.00 uur geopend is voor publiek en verder op afspraak.
- willen wij u vragen dat wanneer u ergens een ooievaar ziet, dat dan aan ons door te geven.
- bestaat ook de mogelijkheid om de artikelen die wij ten bate van ons buitenstation verkopen, te bestellen via bank of giro. Het gaat dan om posters, stickers, baddoeken en boeken. Voor inlichtingen belt u nummer 05150-21496
- wilt u ons giro nummer (voor b.v. uw buurman omdat die ook donateur wil worden) of hebt u vragen betreffende de financiën, het adres is dan:
W.H.Hooghiemster, Mr.Troelstrawei 41, Grouw.
giro 2807066

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 10-12 horizontal lines, though the lines are somewhat irregular and overlapping. The characters are dark and appear to be ink on a light-colored, textured paper. The script is highly stylized and difficult to decipher without a key or context. The overall appearance is that of a dense, flowing calligraphic record.